

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ปีที่ 17 ฉบับที่ 1 • เดือน มกราคม 2552 • ISSN 1513-3591

สสค.สาร

ส.ค.ส. พระราชทานของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในปีพุทธศักราช 2552 นี้ เป็นพระบรมฉายาลักษณ์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในฉลองพระองค์สากลสีน้ำตาลอ่อน ผ่าปีกพระกระเป๋าสีฟ้าสดใส ฉลองพระองค์ชั้นในเป็นเชิ้ตขาว ทรงผูกเนกไทสีฟ้าอ่อน ประทับบนพระเก้าอี้ ทรงฉายกับคุณทองแดง สุวรรณชาติ ที่นั่งอยู่ข้างพระเก้าอี้ และคุณนายแดง แม่ของคุณทองแดง ที่หมอบเฝ้าอยู่อีกข้างหนึ่ง

ฉากหลังของ ส.ค.ส. เป็นสนามหญ้าในบริเวณพระตำหนักจิตรลดารโหฐาน มีต้นไม้ใหญ่ และต้นชวนชมดอกสีชมพู

มุมบนด้านซ้าย มีตราสัญลักษณ์ 2 ตรา คือ ตราพระมหาพิชัยมงกุฏ และฉอบทอง ระหว่างตราสัญลักษณ์ทั้งสอง มีตัวหนังสือพิมพ์ด้วยสีเหลืองว่า ส.ค.ส. ๒๕๕๒ ได้ลงมามีข้อความภาษาอังกฤษ Happy New Year 2009

มุมบนด้านขวา มีข้อความเป็นตัวหนังสือพิมพ์ด้วยสีเหลืองว่า สวัสดีปีใหม่ ขอจงมี...ความสุข...ความเจริญ ด้านล่างขวามีตัวเลขสีแดง ระบุวันเดือนปีที่ทรงฉายพระบรมฉายาลักษณ์ว่า 2008 12 17/17 : 11

กรอบของ ส.ค.ส. พระราชทานฉบับนี้ เป็นภาพหน้าคนเล็ก ๆ เรียงกันด้านละ 3 แถว ทุกหน้ามีแต่รอยยิ้ม

ในกรอบด้านล่าง มีข้อความ ก.ส. 9 ประ 192231 ธ.ค. 51 พิมพ์ที่โรงพิมพ์สุวรรณชาติ ท.พรหมบุตร, ผู้พิมพ์โฆษณา Printed at the Suvarnachad publishing, D Bramaputra, Publisher

ในระหว่างที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานพรปีใหม่และ ส.ค.ส. พระราชทานปี 2552 แก่ปวงชนชาวไทยนั้น คุณทองแดง สุวรรณชาติ ได้หมอบเฝ้าอยู่แทบพระบาทหลังพระเก้าอี้ตลอดเวลา

ขอ คุยด้วย

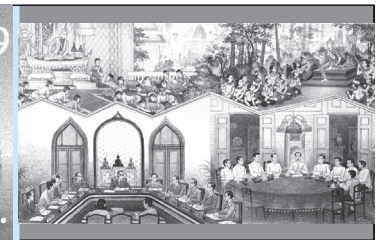
สลค. สารได้เริ่มเผยแพร่ครั้งแรกในปี 2534 ต่อเนื่องมาถึงปัจจุบัน ก้าวเข้าสู่ปีที่ 17 คณะทำงานได้ปรับปรุงรูปแบบให้ดูทันสมัย และอ่านสบายตายิ่งขึ้น แต่เนื้อหาในเล่มยังคงเข้มข้นไม่เปลี่ยนแปลง

ฉบับนี้ **แนะนำคณะรัฐมนตรีชุดใหม่** ชุดที่ 59 ซึ่งมีนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี **ท่องเที่ยวแดน** เสนอปฏิทินเหตุการณ์สำคัญในโลกที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในปี 2552 **องค์ความรู้** คอลัมน์ใหม่ที่เพิ่งเปิดตัวในฉบับที่แล้วยังนำเสนอความรู้เกี่ยวกับคณะรัฐมนตรี ซึ่งน่าสนใจและน่ารู้อย่างยิ่ง **เรื่องเล่าชาวอักษณ** เล่าเรื่องการถวายฎีกา **มติคณะรัฐมนตรีที่สำคัญ** มีมติที่น่าสนใจเรื่องการปรับเพิ่มค่าตอบแทนการจัดหารถยนต์ประจำตำแหน่ง และหลักเกณฑ์การปรับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญ

ขอให้ผู้อ่านทุกท่านมีความสุข สุขภาพแข็งแรง โชคดีและสมหวังทุกประการในปีใหม่นี้และตลอดไป พบกันใหม่ฉบับหน้า

คณะทำงานจัดทำ สลค.สาร

บทความ/ข้อความ หรือความเห็นใดๆ ที่ปรากฏใน “สลค.สาร” เป็นความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียน ซึ่งสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี และคณะทำงานฯ ไม่จำเป็นต้องเห็นพ้องด้วย

สารบัญ

พระราชดำรัส พระราชทานแก่ปวงชนชาวไทย	3	เรื่องเล่า...ชาวอักษณ	16
เนื่องในโอกาสวันขึ้นปีใหม่ พ.ศ. 2552		รู้ รัก ภาษาไทย : บุรณาการ	17
สลค. Focus : การย้ายกลับเข้าปฏิบัติงานใน	4	เรื่องประกาศในราชกิจจานุเบกษาที่สำคัญ	18
ทำเนียบรัฐบาลของ สลค. และบรรยากาศงาน		ท้องถิ่นควรรู้ : การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ	20
“สลค. สัมพันธ์ 2551”		พนักงานส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติระเบียบ	
คณะรัฐมนตรี คณะที่ 59	5	บริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542	
คำขวัญวันเด็กแห่งชาติประจำปี 2552	8	ไปไหน..ไปกัน : จังหวัดสุพรรณบุรี	22
ท่องเที่ยวแดน : เหตุการณ์สำคัญปี 2552	9	หิ้งหนังสือ : พลังแห่งการปฏิเสธ	23
องค์ความรู้ : อำนาจและหน้าที่ของคณะรัฐมนตรี (ต่อ)	11	(The Power of a Positive No)	
มติคณะรัฐมนตรีที่สำคัญ	14	ธรรมเตือนใจ	24

เปิดรับเรื่องร้องเรียน ข้อมูลการทุจริตคอร์รัปชันของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ผ่านทางตู้ ปณ. 2 ทำเนียบรัฐบาล กรุงเทพฯ 10302

พระราชดำรัส
พระราชทานแก่ปวงชนชาวไทย
เนื่องในโอกาสวันขึ้นปีใหม่ พ.ศ. 2552
เมื่อวันพุธที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2551

ประชาชนชาวไทยทั้งหลาย บัดนี้ถึงวาระจะขึ้นปีใหม่ เป็นเวลาที่เรารอจะระลึกถึงกันและ
อวยพรแก่กันด้วยความปรารถนาดี ก่อนขึ้นปีใหม่เจ้าต้องขอขอบใจทุกท่านเป็นอย่างมากที่ร่วมกัน
จัดงานพระศุภพิพิธาภิเษกเจ้าอย่างยิ่งใหญ่ สมพระเกียรติ ทั้งอุทิศหะมาธในงานเมื่อเดือน
พฤษภาคม ด้วยใจภักดี และระลึกถึง กับขอแสดงความปรารถนาดีมาอวยพรแก่ท่านทุก ๆ คน
ให้มีความสุขความเจริญ

ความสุขความเจริญนี้คือสิ่งที่พึงปรารถนาอย่างยิ่งของคนเรา แต่ความสุขความเจริญนั้น
จะสำเร็จผลเป็นจริงได้ ก็ด้วยการที่ทุกคนตั้งตนอยู่ในความไม่ประมาท มีสติ รู้ตัว และปัญญา
รู้คิด กำกับอยู่ตลอดเวลา กล่าวคือ ไม่ว่าจะประพฤติปฏิบัติภารกิจ ใช้อำนาจ ปณิธาน
ไตร่ตรองจนถ่องแท้ ให้เห็นกระจ่างถึงผลดี ผลเสีย ทั้งใจ กาย ทุกแห่งทุกมุม

ความรู้ ความเข้าใจชัดถึงผลดี ผลเสีย ย่อมจะทำให้แต่ละคนเล็งเห็นแนวทางปฏิบัติ
ที่ถูกต้องว่าสิ่งใดควรละเว้น และสิ่งใดควรปฏิบัติ เพื่อให้บังเกิดผลเป็นประโยชน์อย่างแท้จริง
และยั่งยืน ทั้งแก่ส่วนตัวและส่วนรวม

ในปีใหม่นี้ จึงขอให้ประชาชนชาวไทยได้ตั้งตนอยู่ในความไม่ประมาท จะคิด จะทำสิ่งใด
ให้คิดหน้าคิดหลังให้ดี ให้รอบคอบ ทำให้ดี ให้ถูกต้อง ผลของการคิดดี ทำดีนั้น จะได้ส่งผล
ให้แต่ละคนประสบแต่ความสุข ความเจริญ และทำให้ชาติบ้านเมืองมีความเรียบร้อย และอยู่เย็น
เป็นสุข ดังที่ทุกคน ทุกฝ่าย ตั้งใจปรารถนา

ขออานุภาพแห่งคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ชาวไทยเราเคารพบูชา อภิบาลรักษา
ท่านทุกคน ให้ปราศจากทุกข์ ปราศจากโรค ปราศจากภัย ให้มีความสุขกาย สุขใจ และความสำเร็จ
สมหวัง ตลอดศกหน้านี้โดยทั่วกัน

ที่มา : <http://www.mcot.net/card2552.php>

การกลับเข้าปฏิบัติงานในทำเนียบรัฐบาลของ สสค. และ บรรยากาศงาน “สสค. สัมพันธ์ 2551”

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี (สสค.) ได้ย้ายกลับเข้าปฏิบัติงานในทำเนียบรัฐบาลเป็นปกติแล้ว ตั้งแต่วันจันทร์ที่ 22 ธันวาคม 2551 สสค. โฟกัสฉบับนี้จึงขอประชาสัมพันธ์ให้ทราบ พร้อมนำภาพบรรยากาศในงาน “สสค. สัมพันธ์ 2551” (รับลมหนาวก่อนคืนสู่เหย้าชาว สสค.) มานำเสนอ

การย้ายกลับเข้าปฏิบัติงานในทำเนียบรัฐบาลของ สสค. ส่วนราชการและผู้ที่เกี่ยวข้องจะติดต่อกับ สสค. โปรดใช้ที่อยู่และหมายเลขโทรศัพท์ ดังนี้

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล
กรุงเทพฯ 10300 โทรศัพท์ 0-2280-9000
www.cabinet.thaigov.go.th

ทั้งนี้ จุดบริการข้อมูลข่าวสารของ สสค. และจุดบริการข้อมูลราชกิจจานุเบกษาเปิดให้บริการตามปกติแล้วเช่นกัน

งาน สสค. สัมพันธ์ 2551 จัดขึ้นเมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2551 เพื่อให้บุคลากรได้มีโอกาสนพบปะสังสรรค์ และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกัน รวมทั้งเป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อรับงานในปี 2552 ให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความราบรื่น และมีประสิทธิภาพสูงสุด วันงานได้มีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ มากมาย ซึ่งบุคลากรของ สสค. ร่วมงานโดยพร้อมเพรียง

ประกาศ
แต่งตั้งนายกรัฐมนตรี

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

ด้วยความเป็นรัฐมนตรีของ นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ นายกรัฐมนตรี ได้สิ้นสุดลงเฉพาะตัว ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๘๒ วรรคหนึ่ง (๕) และประธานสภาผู้แทนราษฎรได้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณาว่าสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๑ เห็นชอบด้วยในการแต่งตั้ง นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี ด้วยคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นผู้ที่สมควรไว้วางพระราชหฤทัยให้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรีบริหารราชการแผ่นดิน ตั้งแต่วันที่ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑ เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชัย ชิดชอบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

คณะรัฐมนตรี

คณะที่ 59

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
นายกรัฐมนตรี

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ
รองนายกรัฐมนตรี

นายกรณ์ศักดิ์ สภาวสุ
รองนายกรัฐมนตรี

พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์
รองนายกรัฐมนตรี

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย
รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

นายวีระชัย วีระเมธีกุล
รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

นายกรณ์ จาติกวณิช
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

นายประติษฐ์ ภัทรประสิทธิ์
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง

นายพณิชัย ดำรงรัตน์
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง

นายเกษิต ภิรมย์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

นายชุมพล ศิลปอาชา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การท่องเที่ยวและกีฬา

นายวิฑูรย์ นามบุตร
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนา
สังคมและความมั่นคงของมนุษย์

นายธีระ วงศ์สมุทร
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร
และสหกรณ์

นายชาติชาย พุคยาภรณ์
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร
และสหกรณ์

นายโสภณ ชาร์มย์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

นายประจักษ์ แก้วกล้าหาญ
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม

นายเกื้อกูล ด้านชัยวิจิตร
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม

นายสุวิทย์ คุณกิตติ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ร้อยตรีหญิง ระนองรักษ์ สุวรรณฉวี
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยี
สารสนเทศและการสื่อสาร

นายวรรณรัตน์ ชาญนุกูล
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน

นางพรทิวา นาคาศัย
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

นายอลงกรณ์ พลบุตร
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์

นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย

นายถาวร เสนเนียม
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

นายไพฑูรย์ แก้วทอง
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

นายธีระ สลักเพชร
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม

คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช
รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฐ์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

นางสาวนริศรา ขวาลตันพิพัทธ์
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

นายวิทยา แก้วภราดัย
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

นายมานิต นพอมรบดี
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข

นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

คำขวัญ

นายกรัฐมนตรี

เนื่องในวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี 2552

ฉลาดคิด สดชื่น ร่าเริง
ผูกพันรักสามัคคี

(นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ)

นายกรัฐมนตรี

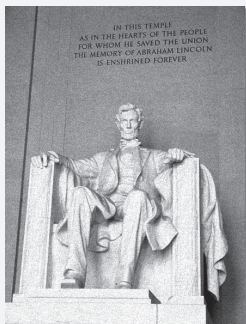
เหตุการณ์สำคัญ ปี 2552

ในปี 2552 มีเหตุการณ์น่าสนใจเกิดขึ้นมากมาย ท่องต่างแดนฉบับเดือนมกราคม จึงได้คัดเลือกเหตุการณ์สำคัญที่จะเกิดขึ้นในปีนี้ มานำเสนอให้ติดตามความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ในเวทีโลก ได้ทันเหตุการณ์

มกราคม

- ▶ ประเทศสโลวาเกียประกาศใช้เงินยูโร (Euro) เป็นสกุลเงินประจำชาติแทนสกุลเงินโคโรนา (Korana)
- ▶ ประเทศนอร์เวย์ประกาศให้บุคคลเพศเดียวกันสามารถแต่งงานอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และประเทศยังการให้การรับรองการเป็นคู่ชีวิตของคนเพศเดียวกัน

วันที่ 1 ▶ การประกาศยกเลิกการขายหลอดไฟแบบไส้ในประเทศไอร์แลนด์

กุมภาพันธ์

- ▶ การประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียน โดยประเทศไทยเป็นเจ้าภาพ
- วันที่ 12 ▶ พิธีเฉลิมฉลองวันเกิดครบรอบ 200 ปี ของอับราฮัม ลินคอล์น ประธานาธิบดี คนที่ 16 ของสหรัฐอเมริกา
- วันที่ 14 ▶ พิธีการเฉลิมฉลองครบรอบ 1,000 ปี ภายใต้การใช้ชื่อประเทศลิทัวเนีย

มีนาคม

- ▶ การประชุมประเทศหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจกลุ่มคาบมหาสมุทรแปซิฟิก ในหัวข้อการยกเว้นภาษีการค้าระหว่างประเทศ ณ สหรัฐอเมริกา

เมษายน

- ▶ ประเทศโครเอเชียและประเทศอัลเบเนียเข้าร่วมเป็นสมาชิกองค์การสนธิสัญญาแอตแลนติกเหนือ (NATO)

พฤษภาคม

- วันที่ 2 ▶ การเลือกตั้งประธานาธิบดีของประเทศอินโดนีเซีย
- วันที่ 3 ▶ การเลือกตั้งประธานาธิบดีและสมาชิกรัฐสภาของประเทศปานามา
- วันที่ 12 ▶ การเลือกตั้งทั่วไปและการทำประชามติการปฏิรูปการเลือกตั้งในรัฐบริติชโคลัมเบีย ประเทศแคนาดา

มิถุนายน

- วันที่ 14 ▶ การเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภาแห่งชาติยุโรป ณ สหราชอาณาจักร โดยอาจเป็นวันเดียวกับการเลือกตั้งทั่วไปของสหราชอาณาจักร

กรกฎาคม

- วันที่ 1 ▶ ประเทศสวีเดนเข้ารับตำแหน่งประธานสหภาพยุโรปต่อจากสาธารณรัฐเช็กส์
- วันที่ 1-12 ▶ การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยภาคฤดูร้อน ณ ประเทศเซอร์เบีย

สิงหาคม

- วันที่ 23-30 ▶ การแข่งเรือชิงแชมป์โลกประจำปี 2552 ณ ประเทศโปแลนด์

กันยายน

- ▶ การก่อสร้างอาคาร Burj Dubai ในประเทศอาหรับเอมิเรตแล้วเสร็จ โดยเป็นสิ่งก่อสร้างที่สูงที่สุดในโลก
- วันที่ 14 ▶ การเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภาของประเทศนอร์เวย์
- วันที่ 27 ▶ การเลือกตั้งระดับสหพันธรัฐของประเทศเยอรมนี

ตุลาคม

- ▶ การเลือกตั้งประธานาธิบดีของประเทศตูนิเซีย
- วันที่ 25 ▶ การเลือกตั้งประธานาธิบดีของประเทศอูรุกวัย

พฤศจิกายน

- ▶ การประชุมความร่วมมือทางเศรษฐกิจในเอเชีย-แปซิฟิก (APEC)
- ▶ การเลือกตั้งประธานาธิบดีของประเทศโรมาเนีย
- ▶ การประกาศยกเลิกการขายหลอดไฟแบบไส้ในประเทศออสเตรเลีย
- วันที่ 29 ▶ การเลือกตั้งประธานาธิบดีของประเทศฮอนดูรัส

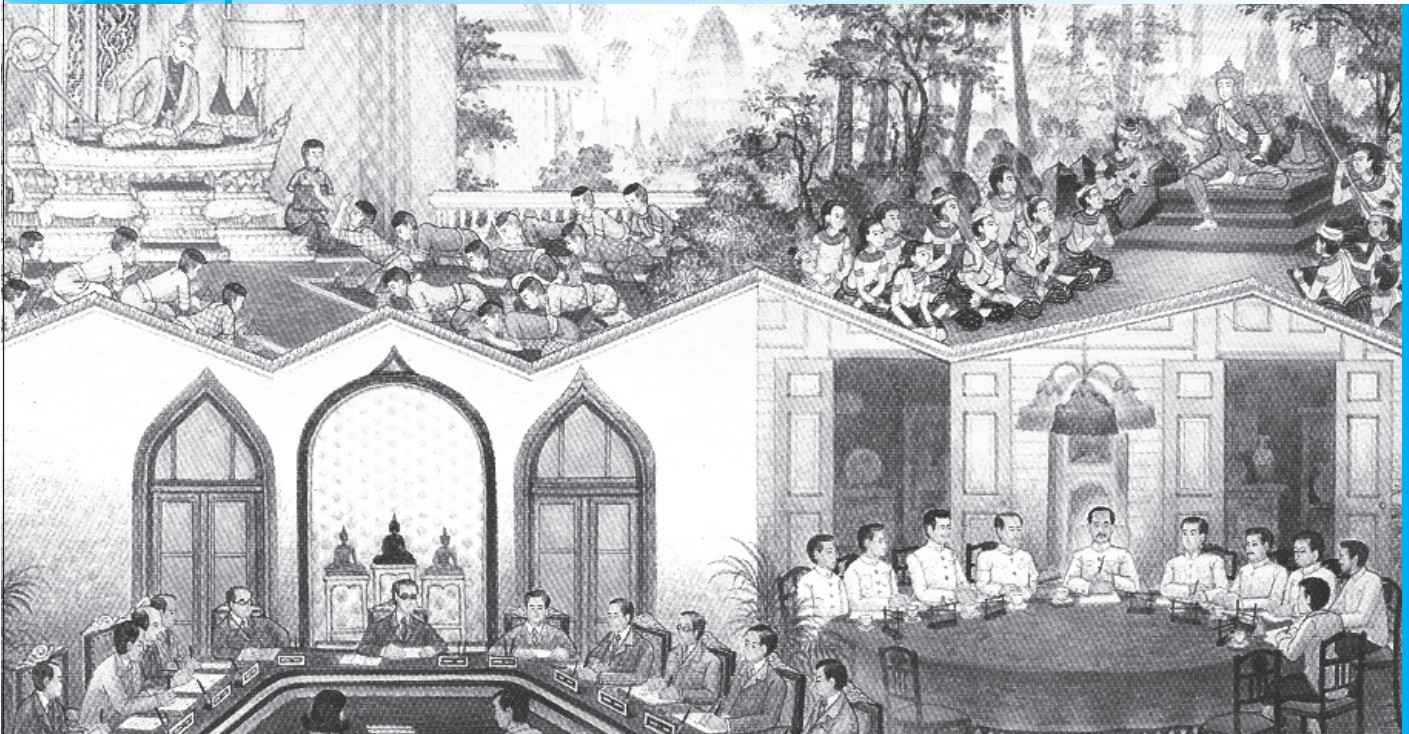
ธันวาคม

- วันที่ 11 ▶ การเลือกตั้งประธานาธิบดีของประเทศชิลี
- วันที่ 12 ▶ เรือสำราญ The Oasis of the Seas ออกเดินเรือเป็นครั้งแรก ซึ่งถือว่าเป็นเรือสำราญที่ใหญ่ที่สุด โดยสามารถรองรับผู้โดยสารได้ถึง 5,400 คน

Burj Dubai

อำนาจและหน้าที่ของคณะรัฐมนตรี (ต่อ)

ฉบับที่แล้วได้แนะนำรายงานการศึกษาวิจัย เรื่อง “การศึกษาวิจัยเปรียบเทียบองค์ประกอบและกระบวนการตัดสินใจของคณะรัฐมนตรี ตั้งแต่รัฐบาลนายธานินทร์ กรัยวิเชียร ถึงรัฐบาลพลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์” โดยได้แนะนำองค์ประกอบของรายงานฯ และเกริ่นนำในประเด็นเกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของคณะรัฐมนตรีว่า ผู้มีหน้าที่บริหารราชการแผ่นดิน คือ นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรี โดยอำนาจของนายกรัฐมนตรีมีพิเศษกว่ารัฐมนตรีอื่น เรียกว่า “the first among equals” หมายความว่า เป็นที่หนึ่งในบรรดาผู้ที่เท่ากัน โดยถือว่านายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีเท่ากันหมด แต่นายกรัฐมนตรีมาเป็นที่หนึ่ง และมีอำนาจพิเศษบางประการที่รัฐมนตรีอื่นไม่มี ฉบับนี้จะนำความรู้ในประเด็นเกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของคณะรัฐมนตรีมานำเสนอต่อ

การใช้อำนาจรัฐขององค์กรบริหาร สามารถแยกได้เป็น 2 ฐานะ คือ การใช้อำนาจรัฐขององค์กรบริหารในฐานะที่เป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ กับการใช้อำนาจรัฐขององค์กรบริหารในฐานะที่เป็นองค์กรฝ่ายปกครอง หรือกล่าวอีกอย่างหนึ่งว่า องค์กรของรัฐฝ่ายบริหาร แยกออกเป็น 2 ส่วน คือ รัฐบาล (Government) และเจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่ายปกครอง (Administrative Organs)¹

1. อำนาจและหน้าที่ของคณะรัฐมนตรีในฐานะเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ

อำนาจและหน้าที่ของคณะรัฐมนตรีในฐานะเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ พิจารณาได้จากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ดังนี้

สรุปจากรายงานการศึกษาวิจัย เรื่อง การศึกษาเชิงเปรียบเทียบองค์ประกอบและกระบวนการตัดสินใจของคณะรัฐมนตรี ตั้งแต่รัฐบาลนายธานินทร์ กรัยวิเชียร ถึงรัฐบาลพลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

¹ วรพจน์ วิศรุตพิชญ์. “หลักความชอบด้วยกฎหมายของการกระทำทางปกครอง” *หนังสือคู่มือการศึกษาวิชากฎหมายปกครอง*. (สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา, 2547), หน้า 151.

1.1 อำนาจและหน้าที่ในการกำหนดนโยบายการบริหารราชการแผ่นดิน ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 176 และมาตรา 75

1.2 อำนาจในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ หรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

(1) การริเริ่มเสนอร่างพระราชบัญญัติ หรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 139 และมาตรา 142

(2) การขอให้รัฐสภาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีระบุไว้ในนโยบายที่แถลงต่อรัฐสภาว่าจำเป็นต้องการบริหารราชการแผ่นดิน ในกรณีที่สภาผู้แทนราษฎรมิได้ให้ความเห็นชอบ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 145

(3) การร้องขอให้รัฐสภาให้ความเห็นชอบให้นำร่างพระราชบัญญัติที่จะต้องตกไปเนื่องจากอายุของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงหรือมีการยุบสภาผู้แทนราษฎรมาพิจารณาต่อไป ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 153 วรรคสอง

1.3 อำนาจในการขอแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 291(1) วรรคหนึ่ง

1.4 อำนาจในการกำหนดให้มีการออกเสียงประชามติ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 165

1.5 อำนาจในการตราพระราชกำหนด ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 184 และมาตรา 186

1.6 อำนาจในการตราพระราชกฤษฎีกา ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 187

1.7 อำนาจในการทำสนธิสัญญา ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 190

1.8 อำนาจและหน้าที่อื่นๆ ที่รัฐธรรมนูญกำหนด เช่น การขอให้เปิดอภิปรายทั่วไปในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา โดยไม่มีการลงมติ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 179 การขอให้มีการประชุมลับในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร การประชุมวุฒิสภา และการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 133 การเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไปดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 226

การใช้อำนาจรัฐของคณะรัฐมนตรีแยกเป็น 2 ฐานะ

◆ ในฐานะที่เป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ

◆ ในฐานะที่เป็นองค์กรของรัฐฝ่ายปกครอง

โอนหรือนำรายจ่ายที่กำหนดไว้สำหรับหน่วยราชการหรือรัฐวิสาหกิจไปใช้ในรายการที่แตกต่างจากที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีในระหว่างเวลาที่ประเทศอยู่ในภาวะสงครามหรือการรบ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 169 วรรคสอง

2. อำนาจและหน้าที่ของคณะรัฐมนตรีในฐานะเป็นองค์กรของรัฐฝ่ายปกครอง

คำว่า “ฝ่ายปกครอง” (Administration) นั้นมีความหมายได้สองนัย คือ ตามความหมายอย่างแคบและความหมายอย่างกว้าง ในความหมายอย่างแคบนั้น หมายถึงหน่วยงานของรัฐฝ่ายบริหาร ได้แก่ บรรดาหน่วยงานของรัฐที่อยู่ในบังคับบัญชา หรืออยู่ในกำกับหรือควบคุมดูแลของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีคนใดคนหนึ่ง เช่น กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรมในระเบียบบริหารราชการส่วนกลาง จังหวัด อำเภอ ในระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาค องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจหน่วยงานอื่นของรัฐ ซึ่งอยู่ในกำกับหรือควบคุมดูแลของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี

คนใดคนหนึ่ง และ**องค์กรของรัฐฝ่ายปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่ายปกครอง** ซึ่งได้แก่ บรรดาองค์กรของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือในกำกับหรือควบคุมดูแลของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีคนใดคนหนึ่ง พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำของคณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีอื่น ๆ เมื่อองค์กรของรัฐฝ่ายบริหารเหล่านี้ใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติหรือกฎหมายอื่นที่มีผลใช้บังคับดังเช่น พระราชบัญญัติ ส่วน**“ฝ่ายปกครอง”** ตามความหมายอย่างกว้างนั้น ยังกินความถึง**“องค์กรของรัฐที่เป็นอิสระ”** **“หน่วยงานอิสระของรัฐ”** และองค์กรหรือเจ้าหน้าที่ในสังกัดหน่วยงานดังกล่าวด้วย²

เมื่อพิจารณาถึงประเพณีการปกครองในระบบรัฐสภา บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญกฎหมาย ตลอดจนระเบียบหรือมติคณะรัฐมนตรีแล้ว พอจะจำแนกอำนาจหน้าที่ของคณะรัฐมนตรีได้ 2 กรณี คือ กรณีที่มีกฎหมายกำหนด และกรณีที่ไม่มีกฎหมายกำหนด³

2.1 **กรณีที่มีกฎหมายกำหนด** หรือเรียกว่า อำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย อำนาจของคณะรัฐมนตรีตามกฎหมายต่าง ๆ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่กฎหมายกำหนดไว้ว่าจำเป็นต้องผ่านขั้นตอนการตัดสินใจโดยคณะรัฐมนตรีจึงจะสมบูรณ์ตามบทบัญญัติของกฎหมาย เช่น การอนุมัติ การอนุญาต การรับสนองพระบรมราชโองการ การแต่งตั้งและถอดถอนข้าราชการระดับสูง การแต่งตั้งคณะกรรมการของกระทรวง ทบวง กรม เป็นต้น

อำนาจหน้าที่ของคณะรัฐมนตรีตามกฎหมายกำหนดหรือตามที่มีอยู่ในพระราชบัญญัติต่าง ๆ นั้นมีอยู่มากมาย จากการศึกษาของสุวิมล สังขพันธ์⁴ พบว่า ประเภทของเรื่องและจำนวนเรื่องที่เสนอต่อคณะรัฐมนตรีในการประชุมคณะรัฐมนตรีที่ผ่านมาในรอบ 10 ปี เรื่องที่นำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเนื่องจากมีกฎหมายกำหนดไว้ มีประมาณร้อยละ 40 ของจำนวนเรื่องที่เสนอคณะรัฐมนตรีทั้งหมด ทั้งนี้ สืบเนื่องจากการมีกฎหมายจำนวนมาก ได้บัญญัติถึงอำนาจหน้าที่ของคณะรัฐมนตรี ไม่ว่าจะเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะรัฐมนตรีในฐานะที่เป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรงหรืออำนาจหน้าที่ในฐานะผู้ควบคุมกำกับขององค์กรทางปกครองต่าง ๆ ก็ตาม โดยเฉพาะกฎหมายที่ใช้บังคับมานานแล้วได้บัญญัติให้เรื่องบางเรื่องเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะรัฐมนตรี

ซึ่งปัจจุบันไม่มีความสำคัญแล้ว แต่ก็ยังไม่มีมีการแก้ไขกฎหมายดังกล่าวแต่อย่างใด และในปัจจุบันได้มีกฎหมายใหม่ ๆ บัญญัติขึ้นมาบังคับใช้อย่างมากมาย ซึ่งกฎหมายเหล่านี้ก็มักจะบัญญัติถึงอำนาจหน้าที่

ของคณะรัฐมนตรีไว้ด้วย อำนาจหน้าที่ของคณะรัฐมนตรีตามกฎหมายจึงมีมากขึ้นไปด้วย ทั้ง ๆ ที่**บางเรื่องก็ไม่จำเป็นต้องอาศัยการตัดสินใจร่วมกันของคณะรัฐมนตรีแต่อย่างใด บางเรื่องควรอยู่ในอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเท่านั้นก็พอ** โดยเฉพาะอย่างยิ่งการควบคุมกำกับรัฐวิสาหกิจหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งต้องการความเป็นอิสระในการ**ดำเนินงาน** แต่กฎหมายจัดตั้งรัฐวิสาหกิจบางฉบับก็ได้ให้การดำเนินกิจการบางอย่างของรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน ซึ่งบางครั้งทำให้ขาดความคล่องตัวและรวดเร็วในการดำเนินงาน อาทิเช่น การกู้ยืมเงิน การออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุน การจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ การจำหน่ายทรัพย์สินจากบัญชีเป็นสุญญ ฯลฯ

ฉบับหน้ามาติดตามรายละเอียดเกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของคณะรัฐมนตรี**ในกรณีที่ไม่มีกฎหมายกำหนด**

อำนาจหน้าที่ของคณะรัฐมนตรีในฐานะองค์กรของรัฐฝ่ายปกครอง จำแนกเป็น 2 กรณี

- ◆ กรณีที่มีกฎหมายกำหนด
- ◆ กรณีที่ไม่มีกฎหมายกำหนด

² วรพจน์ วิศรุตพิชญ์ **เพ็ญอ้าง**, หน้า 156-157.

³ สุวิมล “สถานะและผลทางกฎหมายของมติคณะรัฐมนตรี” (วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535), หน้า 91

⁴ **เพ็ญอ้าง**, หน้า 99-100

มติคณะรัฐมนตรี ที่สำคัญ

เรื่อง การปรับเพิ่มค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดการรถยนต์ประจำตำแหน่งและการพิจารณา ทบทวนหลักเกณฑ์การเช่า/ซื้อรถยนต์

เดิมคณะรัฐมนตรีได้มีมติ (31 สิงหาคม 2547) เกี่ยวกับเรื่อง การเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดการรถประจำตำแหน่งสำหรับข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับรถยนต์ประจำตำแหน่ง และมติคณะรัฐมนตรี (19 กันยายน 2549) เกี่ยวกับเรื่อง การปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง การเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดการรถประจำตำแหน่ง สำหรับข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับรถประจำตำแหน่ง

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ 2 ธันวาคม 2551 เรื่อง การปรับเพิ่มค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดการรถยนต์ประจำตำแหน่งและการพิจารณาทบทวนหลักเกณฑ์การเช่า/ซื้อรถยนต์ ที่สำนักงบประมาณเสนอและลงมติว่า

1. เห็นชอบให้ปรับปรุงหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดการรถประจำตำแหน่ง และการเช่า/ซื้อรถยนต์ประจำตำแหน่งสำหรับข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับรถประจำตำแหน่งตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2547 (เรื่อง การเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดการรถประจำตำแหน่งสำหรับข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับรถยนต์ประจำตำแหน่ง) แจกตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0504/ว 182 ลงวันที่ 10 กันยายน 2547 และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2549 (เรื่อง การปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง การเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดการรถประจำตำแหน่งสำหรับข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับรถประจำตำแหน่ง) แจกตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0505/ว 141 ลงวันที่ 25 กันยายน 2549 (เฉพาะกรณีผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการ และข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับรถยนต์ประจำตำแหน่งที่จะเกษียณอายุราชการในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552) ตามที่สำนักงบประมาณเสนอ ดังนี้

1.1 กรณีเฉพาะผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการ เช่น ปลัดกระทรวง อธิบดี เป็นต้น ที่ประสงค์จะเลือกบริษัทรถยนต์ประจำตำแหน่ง สามารถให้หน่วยงานดำเนินการจัดการรถยนต์ประจำตำแหน่งให้ เนื่องจากเป็นผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงาน และหากผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวประสงค์เลือกบริษัทรถยนต์ประจำตำแหน่งเหมาจ่าย ก็สามารถเลือกทำได้ โดยทั้ง 2 กรณี ให้สิทธิเลือกใหม่ได้ทันทีเมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบ และจะเปลี่ยนการเลือกได้เมื่อเลื่อนระดับหรือโยกย้ายไปดำรงตำแหน่งใหม่ สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งรองหัวหน้าส่วนราชการผู้มีสิทธิ ทั้งที่ดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนและหลังที่คณะรัฐมนตรีมีมติในครั้งนี้ ให้มีสิทธิเลือกบริษัทรถยนต์ประจำตำแหน่งหรือรับเงินค่าตอบแทนเหมาจ่าย ได้ โดยให้หัวหน้าส่วนราชการใช้ดุลยพินิจพิจารณาถึงความคุ้มค่า ตามความเหมาะสมในการบริหารจัดการเงินงบประมาณของส่วนราชการนั้น ๆ และให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 เป็นต้นไป

1.2 กรณีข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับรถยนต์ประจำตำแหน่งที่จะเกษียณอายุราชการในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 แต่ได้เลือกรับเงินค่าตอบแทนเหมาจ่าย ไว้ก่อนแล้ว หากมีความประสงค์จะใช้รถยนต์ประจำตำแหน่งควรกำหนดให้สามารถเปลี่ยนแปลงสิทธิจากการรับเงินค่าตอบแทนเหมาจ่าย เป็นให้ส่วนราชการจัดการรถยนต์ให้ได้เป็นกรณีพิเศษ และหากส่วนราชการไม่มีรถยนต์ประจำตำแหน่งอยู่ในเวลานั้น ให้ดำเนินการจัดการรถยนต์ในลักษณะการจ้างเหมาบริการได้โดยวิธีทำสัญญาเช่าไม่เกิน 1 ปีงบประมาณ โดยถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของส่วนราชการ พ.ศ. 2549

2. ส่วนเรื่องอัตราค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดการรถยนต์ประจำตำแหน่งให้ยังคงถือปฏิบัติตามมติเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2549 ดังกล่าวต่อไป

ที่มา : หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0506/ว 365 ลงวันที่ 11 ธันวาคม 2551

เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการปรับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญเข้าตาม บัญชีท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2551 ลงมติอนุมัติหลักเกณฑ์และวิธีการปรับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งเข้าบัญชีท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ตามที่สำนักงาน ก.พ. เสนอ ดังนี้

1. ให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือนตามบัญชีเงินเดือนขั้นต่ำชั้นสูงของข้าราชการพลเรือนสามัญท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ตามประเภทตำแหน่ง สายงานและระดับตามที่ ก.พ. ประกาศการจัดตำแหน่ง และตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือน ออกตามมาตรา 50 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

2. ในกรณีผู้ใดได้รับเงินเดือนในอัตราที่สูงกว่าอัตราขั้นสูงของประเภทตำแหน่ง สายงาน และระดับที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือน ให้ผู้นั้นได้รับเงินเดือนในอัตราที่ได้รับอยู่เดิมจนกว่าจะมีการเปลี่ยนประเภทตำแหน่ง สายงานหรือระดับ

3. ให้ข้าราชการพลเรือนสามัญที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งเข้าดำรงตำแหน่งประเภทใด สายงานใด ระดับใด หลังจากวันที่ ก.พ. ประกาศ ได้รับเงินเดือนยังไม่ถึงขั้นต่ำของระดับตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ก็ให้ได้รับเงินเดือนไม่ต่ำกว่าขั้นต่ำชั่วคราวของบัญชีเงินเดือนขั้นต่ำชั้นสูงของข้าราชการพลเรือนสามัญตามที่กำหนดในกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือน ออกตามมาตรา 50 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

4. ให้ข้าราชการพลเรือนสามัญที่ได้รับเงินเดือนยังไม่ถึงขั้นต่ำของระดับตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ได้รับการปรับเงินเดือนปีละครั้งจนได้รับเงินเดือนขั้นต่ำของระดับตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยให้เริ่มปรับครั้งแรกในวันที่ 1 ตุลาคม 2552 และให้ปรับเงินเดือนครั้งถัดไปในแต่ละปีในวันที่ 1 ตุลาคม เท่ากับครึ่งหนึ่งของความต่างระหว่างอัตราเงินเดือนของผู้นั้นกับอัตราเงินเดือนขั้นต่ำของระดับตำแหน่ง ทั้งนี้ การปรับแต่ละครั้ง ให้ปรับได้สูงสุทธ้อยละ 10 ของเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับอยู่ ณ วันนั้น ในกรณีที่การปรับเงินเดือนดังกล่าว หากทำให้อัตรานึงอัตราใดมีเศษไม่ถึงสิบบาท ให้ปรับตัวเลขเงินเดือนของอัตราดังกล่าวให้เพิ่มขึ้นเป็นสิบบาท และมีให้ถือว่าเป็นการปรับอัตราร้อยละที่แตกต่างกัน

สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญตามวรรคหนึ่ง แม้จะอยู่ในระหว่างช่วงเวลาที่ไม่สามารถเลื่อนขั้นเงินเดือนหรือเลื่อนเงินเดือน เช่น ลาประเภทต่าง ๆ สอบสวนวินัย ถูกฟ้องเป็นคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดทางอาญา พักราชการ เป็นต้น ก็ให้ดำเนินการปรับเงินเดือนจนได้รับเงินเดือนถึงขั้นต่ำของระดับตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ เช่นเดียวกัน

5. ในกรณีที่มีการแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งในวันเดียวกันกับวันที่ให้ได้รับการปรับเงินเดือนตามข้อ 4 ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุดำเนินการแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวก่อนแล้วจึงจะให้มีการปรับเงินเดือนตามข้อ 4

6. ให้ข้าราชการพลเรือนสามัญตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ที่ได้รับเงินประจำตำแหน่งตามพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. 2538 ซึ่งได้รับการจัดให้ดำรงตำแหน่งตามประเภทตำแหน่ง สายงาน และระดับตามประกาศ ก.พ. และมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งตามกฎหมาย ก.พ. ที่ออกตามมาตรา 50 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 คงได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตราที่ได้รับอยู่เดิมก่อนวันที่ ก.พ. ประกาศการจัดตำแหน่ง

ที่มา : หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0506/ว 366 ลงวันที่ 11 ธันวาคม 2551

เรื่องเล่า ชาวาลักษณ์

นายาลักษณ์ พงษ์าลักษณ์

เรื่องราวจากฉบับที่แล้วเป็นการกล่าวถึงพระมหากษัตริย์คุณที่อดีตพระมหากษัตริย์ราชเจ้าทรงมีต่อไพร่ฟ้าข้าแผ่นดินของพระองค์ ในกรณีที่พักนิกรของพระองค์มีทุกข์และปรารถนาที่จะให้พระมหากษัตริย์ซึ่งเปรียบเสมือนเจ้าชีวิตและเจ้าแผ่นดินได้ทรงรับทราบ เพื่อจะได้ทรงจัดปัดเป่าความทุกข์ยากให้หมดไป และช่องทางที่จะสามารถให้พระองค์ทรงทราบข้อเท็จจริงจากเหล่าอาณาประชาราษฎร์ได้ก็คือการเปิดโอกาสให้ราษฎรร้องทุกข์ไม่ว่าจะเป็นรัชสมัยพ่อขุนรามคำแหงมหาราชที่ทรงโปรดให้ราษฎรผู้ทุกข์ยากสามารถส่งกระดิ่งร้องทุกข์ได้ สมัยกรุงศรีอยุธยา ก็ทรงให้ขุนนางออกไปรับเรื่องราวร้องทุกข์จากราษฎร ส่วนในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ รัชกาลที่ 3 ทรงโปรดให้สร้างกล่อง “วินิจฉัยเกรา” สำหรับราษฎรที่มีความเดือดร้อนใจได้มาใช้ตีกองร้องทุกข์ จวบจนรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ราษฎรสามารถยื่นเรื่องราวทูลเกล้าฯ ถวายฎีกาต่อพระมหากษัตริย์ได้โดยตรงซึ่งก็ได้ทั้งท่ายไ้แค่นี้ ส่วนฉบับนี้จะเข้าสู่รัชสมัยของพระพุทธเจ้าหลวง รัชกาลที่ 5 เริ่มกันเลยนะครับ

เมื่อครั้งรัชกาลที่ 4 ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ราษฎรถวายฎีกาได้โดยพระองค์จะเสด็จออกรับฎีกาทูลวันพระนั้น ได้เป็นแบบอย่างยึดถือปฏิบัติในรัชกาลต่อมา ปรากฏว่าผู้คนต่างพากันถวายฎีกาเป็นจำนวนมาก รัชกาลที่ 5 จึงต้องทรงวางระเบียบถวายฎีกาว่าในกรณีที่ราษฎรไม่พอใจคำตัดสินพิพากษาจะต้องปฏิบัติตามขั้นตอนคือ จะต้องนำฎีกากล่าวโทษนั้นยื่นต่ออธิบดีกรมนั้น ๆ ก่อน หากท่านผู้เป็นอธิบดีไม่ชำระตัดสินให้ จึงให้ทำฎีกากล่าวโทษท่านผู้เป็นอธิบดีขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายและเมื่อได้ตั้งกระทรวงยุติธรรมขึ้นในปี พ.ศ. 2435 การทูลเกล้าฯ ถวายฎีกาจะกระทำได้อีกต่อเมื่อเป็นการกล่าวโทษคำพิพากษาศาลอุทธรณ์คดีหลวง และศาลอุทธรณ์คดีราษฎร หรือกล่าวโทษเสนาบดีเจ้ากระทรวงทั้งปวง การพิจารณาความฎีกาประเภทนี้ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ตั้งองคมนตรีขึ้นเพื่อไ้สอบสวนเรียงความเห็นขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายเป็นการพิเศษ หรืออาจจะให้ที่ประชุมเสนาบดีปรึกษา (ปรึกษา) และตัดสิน

หนังสือกราบบังคมทูลที่จัดอยู่ในลักษณะฎีกาจะต้องมีชื่อตัว ชื่อยศ ตำแหน่งในราชการกรมต่าง ๆ และที่อยู่ของผู้แต่งและผู้เขียนหนังสือฎีกา หากมีคุณสมบัติครบถ้วน เจ้าพนักงานจึงจะรับไว้พิจารณา

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
(รัชกาลที่ 5)

ในสมัยรัชกาลที่ 5 ฎีกาต่าง ๆ ที่ส่งขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายจะต้องผ่านกองฎีกาในกรมราชเลขาธิการ และมีกรรมการองคมนตรีที่ได้ทรงเลือกสรรเป็นผู้ตัดสินความฎีกา ต่อมาเมื่อทรงยกเลิกองคมนตรีสภา และตั้งศาลฎีกาขึ้นในกระทรวงยุติธรรม จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ข้าราชการสำนัก เช่น กรมขุนศิริธสังกาศ พระยาอนุชิตชาญไชย เป็นกรรมการศาลฎีกาที่ได้ทรงกำหนดไว้เช่นนี้ก็เพื่อเป็นความสะดวกในการที่จะนำข้อความอันเป็นปัญหาในคดีฎีกานั้น ๆ ขึ้นกราบบังคมทูลพระกรุณาเรียนพระราชปฏิบัติและรับกระแสพระบรมราชโองการไปชี้แจงในสภากรรมการนั้น

ฎีกาประเภทที่นำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายนั้น เมื่อผ่านกองฎีกาแล้ว หัวหน้ากองหรือที่เรียกว่าอธิบดี ในสมัยรัชกาลที่ 5 ก็จะพิจารณาตรวจดูว่ามีคุณสมบัติครบตามที่จะเป็นฎีกาได้หรือไม่เสร็จแล้วก็จะส่งเรื่องกลับไปยังหน่วยงานต้นสังกัดของผู้ที่ถูกฟ้องร้องกล่าวหาในฎีกา หากเป็นฎีการ้องทุกข์ก็มักจะพิจารณาว่ามีมูลหรือไม่ แล้วนำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวาย ส่วนใหญ่แล้วในรัชสมัยของ

รัชกาลที่ 5 พระองค์จะทรงให้ความสนใจพระทัยกับเรื่องราวภูมิภาคมาก หากเป็นเรื่องที่ราษฎรกล่าวโทษข้าราชการพระองค์ก็จะทรงมีพระบรมราชโองการให้เจ้ากระทรวงเร่งสอดส่องแก้ไข หากเป็นเรื่องที่ราษฎรร้องทุกข์ในความเดือดร้อนหรือความอยุติธรรมในเรื่องต่าง ๆ พระองค์ก็จะทรงหาทางปลดปล่อยแก้ไขหรือกำชับให้ผู้ที่เกี่ยวข้องรีบเร่งจัดการให้เป็นที่เรียบร้อย ดังนั้นพระราชปฏิบัติที่เกี่ยวกับเรื่องราวภูมิภาคในสมัยรัชกาลที่ 5 จึงเป็นการแสดงถึงความเอาพระทัยใส่ในทุกข์สุขของอาณาประชาราษฎร์ได้เป็นอย่างดียิ่ง ภูมิภาคต่าง ๆ ในสมัยของพระองค์จะเป็นการถวายนงานฉบับเต็ม และก็จะทรงพระราชทานพระราชดำริ

หรือพระบรมราชโองการเป็นเรื่อง ๆ ไป อธิบดีกองภูมิภาคหรือราชเลขาธิการจะทำหน้าที่เพียงตรวจสอบความถูกต้องของภูมิภาคและนำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวาย หากเรื่องใดมีปัญหาจึงจะถวายคำปรึกษาตามที่มีพระบรมราชโองการลงมา

(อ่านต่อฉบับหน้า)

รู้ รัก
ภาษาไทย

บูรณาการ

คำว่า **บูรณาการ** มี 2 ความหมาย ความหมายที่ 1 คือ ทำให้เป็นเนื้อเดียวกันโดยรวมหรือผสมผสานส่วนต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เช่น การสอนภาษาแบบ**บูรณาการ** หมายถึง การรวมทักษะการพูด ฟัง อ่าน เขียน ไว้ในวิชาเดียวกัน, หลักสูตรแบบ**บูรณาการ**สำหรับ ศึกษาศาสตร์ เป็นหลักสูตรที่รวมหลักสูตรธรรมศึกษา บาลีศึกษา และสามัญศึกษาให้เป็นหลักสูตรเดียว

ความหมายที่ 2 ของคำว่า **บูรณาการ** หมายถึง เชื่อมหรือประสานกับสิ่งอื่นหรือหน่วยงานอื่น เช่น โรงเรียนหลายแห่ง **บูรณาการ**ภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ากับศาสตร์สมัยใหม่ เพื่อให้เกิดการพัฒนาองค์ความรู้ที่มีรากฐานจากความเป็นไทยและนำไปสู่การพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน

คัดลอกจากหนังสือ รู้ รัก ภาษาไทย เล่ม 1 ฉบับราชบัณฑิตยสถาน โดย ราชบัณฑิตยสถาน

เรื่องประกาศใน ราชกิจจานุเบกษาที่สำคัญ

เรื่อง พระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร เขตเลือกตั้งที่ 10 จังหวัดฉะเชิงเทรา เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดนครปฐม เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดนครพนม เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดนครราชสีมา เขตเลือกตั้งที่ 2 จังหวัดบุรีรัมย์ เขตเลือกตั้งที่ 2 และเขตเลือกตั้งที่ 4 จังหวัดปทุมธานี เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดมหาสารคาม เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดร้อยเอ็ด เขตเลือกตั้งที่ 2 จังหวัดราชบุรี เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดลพบุรี เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดลำปาง เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดลำพูน เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดศรีสะเกษ เขตเลือกตั้งที่ 1 และเขตเลือกตั้งที่ 2 จังหวัดสมุทรปราการ เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสระบุรี เขตเลือกตั้งที่ 2 จังหวัดสิงห์บุรี เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสุพรรณบุรี เขตเลือกตั้งที่ 1 และเขตเลือกตั้งที่ 2 จังหวัดอ่างทอง เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดอุตรธานี เขตเลือกตั้งที่ 2 จังหวัดอุทัยธานี เขตเลือกตั้งที่ 1 และจังหวัดอุบลราชธานี เขตเลือกตั้งที่ 2 และเขตเลือกตั้งที่ 3 แทนตำแหน่งที่ว่าง พ.ศ. 2551

ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ตำแหน่งนั้นว่างลง

เล่ม 125 ตอนที่ 131 ก วันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2551 หน้า 1

เรื่อง กฎ ก.พ. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดประเภทตำแหน่งและระดับตำแหน่ง พ.ศ. 2551

กำหนดหลักเกณฑ์การจัดประเภทตำแหน่งและระดับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญสำหรับใช้เป็นบรรทัดฐานเทียบเคียงการกำหนดตำแหน่งในส่วนราชการ

เล่ม 125 ตอนที่ 128 ก วันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2551 หน้า 1

เรื่อง กฎกระทรวง ฉบับที่ 267 (พ.ศ. 2551) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

กำหนดให้เพิ่มวงเงินที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ สำหรับเงินค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพและกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ กรณีที่ได้มีการลงทุนในกองทุนทั้งสองดังกล่าว ในระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2551 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2551

เล่ม 125 ตอนที่ 130 ก วันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2551 หน้า 1

เรื่อง พระบรมราชโองการ ประกาศแต่งตั้งนายกรัฐมนตรี (นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ)

เล่ม 125 ตอนที่พิเศษ 191 ง วันที่ 21 ธันวาคม พ.ศ. 2551 หน้า 1

เรื่อง พระบรมราชโองการ ประกาศแต่งตั้งรัฐมนตรี (รัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ)

เล่ม 125 ตอนที่พิเศษ 191 ง วันที่ 21 ธันวาคม พ.ศ. 2551 หน้า 2

เรื่อง ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง การถวายพระสมัญญาแด่สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์

คณะรัฐมนตรีได้ลงมติเมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน 2551 เห็นชอบให้เทิดพระเกียรติสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ โดยถวายพระสมัญญาแด่พระองค์ว่า “พระกัลยาณมิตรอาจารย์” หมายถึง “พระอาจารย์ผู้เป็นกัลยาณมิตรที่ประเสริฐ”

เล่ม 125 ตอนพิเศษ 187 ง วันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2551 หน้า 22

เรื่อง ประกาศสำนักงานศาลปกครอง เรื่อง ศาลปกครองพิพากษาถึงที่สุดให้เพิกถอนกฎ

เพิกถอนประกาศกระทรวงยุติธรรม ลงวันที่ 26 ตุลาคม 2548 เรื่อง กำหนดสถานที่เพื่อการควบคุมตัวและสถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ ตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2548 เฉพาะข้อ 3. อาคารและบริเวณโดยรอบ สถานที่ตำรวจนครบาลหนองแขมเดิม เขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร ที่กำหนดให้เป็นสถานที่เพื่อการควบคุมตัวและสถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 สำหรับผู้ต้องหาที่มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีขึ้นไป ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 12 พฤศจิกายน 2551 อันเป็นวันที่คำพิพากษาถึงที่สุด

เล่ม 125 ตอนที่ 130 ก วันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2551 หน้า 18

เรื่อง คำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เรื่อง ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ

คดีหมายเลขดำที่ อม. 1/2550 คดีหมายเลขแดงที่ อม. 1/2550 ระหว่างอัยการสูงสุด โจทก์ และ พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ที่ 1 คู่หมึงพจมาน ชินวัตร ที่ 2 จำเลย

เล่ม 125 ตอนที่ 126 ก วันที่ 2 ธันวาคม พ.ศ. 2551 หน้า 1

เรื่อง คำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เรื่อง ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ

คดีหมายเลขดำที่ อม. 2/2550 คดีหมายเลขแดงที่ อม. 2/2551 ระหว่างอัยการสูงสุด โจทก์ และ นายวัฒนา อัครเวม จำเลย

เล่ม 125 ตอนที่ 126 ก วันที่ 2 ธันวาคม พ.ศ. 2551 หน้า 29

เรื่อง คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ คำวินิจฉัยที่ 14/2551 เรื่อง สมาชิกวุฒิสภาเสนอความเห็นเพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญ พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 168 วรรคเจ็ด ว่าการเพิ่มงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 มีการกระทำฝ่าฝืนบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา 168 วรรคหก หรือไม่

เล่ม 125 ตอนที่ 127 ก วันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2551 หน้า 1

ท้องถิ่น ควรรู้

“รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 288 วรรคสาม บัญญัติให้คณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่นต้องประกอบด้วยผู้แทนของส่วนราชการ องค์กร และบุคคลที่เกี่ยวข้อง รวมสี่ฝ่าย ตามที่กฎหมายบัญญัติซึ่งต้องออกกฎหมายดังกล่าวมาใช้บังคับภายในหนึ่งปี แต่เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีแล้วกฎหมายยังไม่แล้วเสร็จ จึงมีปัญหว่า คณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 จะยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้หรือไม่”

เรื่องเสร็จที่ 744/2551

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นตาม พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542

กระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท 0809.8/9082 ลงวันที่ 8 กันยายน 2551 สรุปความได้ว่า มาตรา 288 วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้คณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่นจะต้องประกอบด้วยผู้แทนของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนข้าราชการส่วนท้องถิ่น และผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีจำนวนเท่ากัน ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ ประกอบกับมาตรา 305 (7) มิให้นำบทบัญญัติมาตรา 288 วรรคสาม มาใช้บังคับภายในหนึ่งปี นับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญ คือ นับแต่วันที่ 24 สิงหาคม 2550 ดังนั้น กระทรวงมหาดไทยจึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ และอยู่ระหว่างการพิจารณาดำเนินการของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ซึ่งขณะนี้ได้ครบหนึ่งปีตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดไว้ แต่ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ยังไม่อาจใช้บังคับได้ทันตามระยะเวลาที่กำหนด จึงมีปัญหาข้อกฎหมายว่า คณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 จะยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้หรือไม่ โดยมีความเห็นทางกฎหมายที่แตกต่างกันเป็นสองฝ่าย ดังนี้

ฝ่ายที่หนึ่ง เห็นว่า มาตรา 305 (7) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มิให้นำบทบัญญัติมาตรา 288 วรรคสาม มาใช้บังคับภายในหนึ่งปีนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังนั้น เมื่อครบหนึ่งปีจึงต้องจัดให้มีคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นเป็นลักษณะชั่วคราวตามมาตรา 288 วรรคสาม อันมีผลให้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับโครงสร้างคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นที่กำหนดในลักษณะไตรภาคีต้องตามมาตรา 6 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บทบัญญัติในส่วนนี้จึงใช้บังคับไม่ได้ ดังนั้น คณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ย่อมไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้อีกต่อไป

ฝ่ายที่สอง เห็นว่า มาตรา 288 วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้คณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่นจะต้องประกอบด้วยผู้แทนของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนข้าราชการส่วนท้องถิ่น และผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีจำนวนเท่ากัน ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ ดังนั้น ในกรณีนี้แม้จะล่วงเลยระยะเวลาที่บัญญัติไว้ในมาตรา 305 (7) ก็ตาม แต่เมื่อยังไม่มีการบัญญัติเรื่องนี้เป็นกฎหมายเฉพาะ จึงเป็นเหตุจำเป็นที่คณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 จะต้องปฏิบัติหน้าที่ต่อไป ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น และมีให้เกิดความเสียหายต่อราชการ อีกทั้งมีอาจคาดหมายได้ว่าร่างกฎหมาย

ที่อนุวัติให้เป็นไปตามมาตรา 305 (7) จะแล้วเสร็จเมื่อใด กรณีจึงไม่อาจวางวันคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นในการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นได้ ดังนั้น คณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นและบทบัญญัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 จึงยังมิผลใช้บังคับไปพลางก่อน

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 1) ได้พิจารณาข้อหรือของกระทรวงมหาดไทย โดยมีผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า มาตรา 288 วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้คณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นองค์กรกลางบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นจะต้องประกอบด้วยผู้แทนของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนข้าราชการส่วนท้องถิ่น และผู้ทรงคุณวุฒิ รวมสี่ฝ่าย โดยให้แต่ละฝ่ายมีจำนวนเท่ากัน ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ แต่ในปัจจุบันพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้บัญญัติให้คณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นต้องประกอบด้วยผู้แทนของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้ทรงคุณวุฒิ รวมสามฝ่าย โดยแต่ละฝ่ายจะมีจำนวนเท่ากัน โดยยังไม่มีผู้แทนข้าราชการส่วนท้องถิ่น เช่น คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามมาตรา 5 หรือคณะกรรมการพนักงานเทศบาลตามมาตรา 23 จึงต้องมีการดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นฯ ให้สอดคล้องกับมาตรา 288 วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย อย่างไรก็ตาม มาตรา 305 (7) ได้บัญญัติมิให้นำมาตรา 288 วรรคสาม มาใช้บังคับภายในหนึ่งปีนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยนี้

จากบทบัญญัติดังกล่าว จึงเห็นได้ว่า มาตรา 305 (7) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มีความประสงค์ให้องค์ประกอบของคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่นต้องเป็นไปตามมาตรา 288 วรรคสาม ตามที่จะมีกฎหมายบัญญัติภายในหนึ่งปีนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และเมื่อพ้นระยะเวลาหนึ่งปีแล้ว องค์ประกอบของคณะกรรมการ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นต้องเป็นไปตามที่มาตรา 288 วรรคสาม บัญญัติไว้ แต่เมื่อในปัจจุบันยังไม่สามารถดำเนินการแก้ไขพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นฯ เพื่อให้มีองค์ประกอบของคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่เป็นไปตามมาตรา 288 วรรคสาม หรือยังไม่มีมาตรการพระราชบัญญัติขึ้นใหม่ให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 จึงยังมิผลใช้บังคับอยู่ต่อไปจนกว่าจะมีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือจัดให้มีกฎหมายเฉพาะขึ้นใหม่ หรือมีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญเป็นอย่างอื่น ดังนั้น คณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นฯ จึงยังต้องปฏิบัติหน้าที่ต่อไปตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม เพื่อมิให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติราชการในอนาคต กระทรวงมหาดไทยจึงควรเร่งดำเนินการแก้ไขพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นฯ โดยเร็วเพื่อให้สอดคล้องตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

(ลงชื่อ) พรทิพย์ จาละ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตุลาคม 2551

ไปไหน
ไปกัน

กันยัณ

จังหวัดสุพรรณบุรี

เมืองยุทธหัตถี วรรณคดีขึ้นชื่อ

เลื่องลือพระเครื่อง รุ่งเรืองเกษตรกรรม

สูงล้ำประวัติศาสตร์ แหล่งปราชญ์ศิลปิน ภาษาถิ่นชวนฟัง

ดอกไม้ประจำจังหวัด

ดอกสุพรรณิการ์

สัญลักษณ์ประจำจังหวัด

รูปยุทธหัตถีระหว่างสมเด็จพระนเรศวรมหาราช
กับพระมหาอุปราชาแห่งพม่า

สวัสดีปีใหม่ท่านผู้อ่านทุกท่าน ไปไหนไปกันฉบับเดือนมกราคมนี้ ขอเชิญชวนไปจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งเป็นเมืองที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ในการทำสงครามยุทธหัตถีที่สมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงมีชัยชนะเหนือพระมหาอุปราชา ณ สมรภูมิตอนเจดีย์ และเป็นเมืองต้นกำเนิดแห่งตำนานขุนช้างขุนแผน ลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นที่ราบต่ำ ดินชายฝั่งแม่น้ำ มีทิวเขาขนาดเล็กอยู่ทางเหนือและทางตะวันตก ด้านตะวันออกเฉียงใต้เป็นที่ราบลุ่มของแม่น้ำสุพรรณ (แม่น้ำท่าจีน) ซึ่งใช้เป็นพื้นที่ปลูกข้าว

จังหวัดสุพรรณบุรีห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 107 กิโลเมตร สามารถเดินทางได้โดยรถยนต์และรถโดยสารประจำทาง

สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ได้แก่ พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ สวนเฉลิมภัทรราชินี อุทยานมัจฉาวัดพระนอน สวนนกท่าเสาดี บึงฉวาก เขื่อนกระเสียว อุทยานแห่งชาติพุเตย หมู่บ้านอนุรักษ์ควายไทย ตลาดสามชุกร้อยปี และวัดวาอารามที่สำคัญ ได้แก่ วัดป่าเลไลยก์ วัดไผ่โรงวัว วัดเขาสก และวัดสนามชัย เป็นต้น สำหรับอาหารและของฝากที่ระลึกที่ขึ้นชื่อ ได้แก่ ขนมสาเลี หัวกระป๋อง หน่อไม้กระป๋อง เห็ดโคน ปลาแม่น้ำ ปลาสลิดแดดเดียว เครื่องจักสาน เครื่องเบญจรงค์ และผลิตภัณฑ์จากผักตบชวา เป็นต้น

ในปีนี้จังหวัดสุพรรณบุรีจะจัดงานอนุสรณ์ดอนเจดีย์และงานกาชาดจังหวัดสุพรรณบุรี ระหว่างวันที่ 18 มกราคม – 1 กุมภาพันธ์ 2552 ณ บริเวณพระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี โดยกิจกรรมจะประกอบด้วย การออกร้านกาชาดและการจำหน่ายสินค้า OTOP ของจังหวัด การประกวดร้องเพลงลูกทุ่ง การแสดงศิลปวัฒนธรรมบนลานวัฒนธรรม การแสดงยุทธหัตถี ประกอบแสง สี เสียง และมหรสพต่าง ๆ เป็นต้น

ไปไหนไปกันขอลาไปก่อน พบกันใหม่ฉบับหน้า

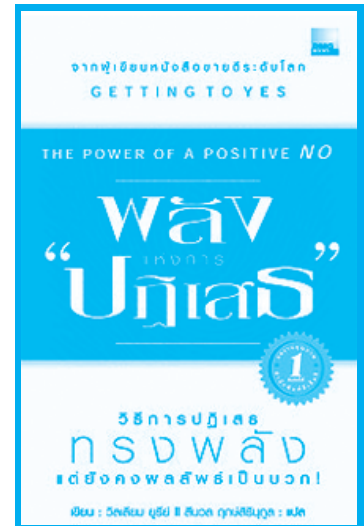

ที่มา : www.suphanburi.go.th, <http://th.wikipedia.org/wiki/จังหวัดสุพรรณบุรี>, สำนักงานจังหวัดสุพรรณบุรี โทร. 0 3540 8200

พลังแห่งการ “ปฏิเสธ”

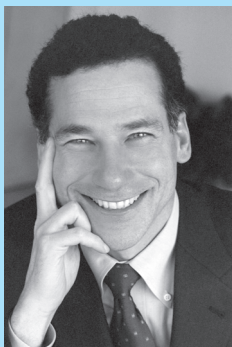
(The Power of a Positive No)

หนังสือพลังแห่งการปฏิเสธ (The Power of a Positive No) เป็นการนำเสนอเกี่ยวกับศิลปะการปฏิเสธเชิงบวก ภายใต้สถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันที่จะบอกถึงเคล็ดลับสำคัญในการลดความขัดแย้งและความรุนแรง เป็นผลงานการเขียนของวิลเลียม ยูรี (William Ury) แปลเป็นภาษาไทยโดยสินวล ฤกษ์สิรินกุล ซึ่งผู้เขียนได้พัฒนามาจากหลักสูตรยอดนิยมของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดที่เกี่ยวกับเรื่องการเจรจาต่อรองและการลดปัญหาความขัดแย้ง เป็นหนังสือที่กล่าวถึงวิธีการที่จะพลิกวิกฤตให้เป็นโอกาสในทุก ๆ สถานการณ์ความขัดแย้ง รวมทั้งกลยุทธ์การปฏิเสธ

หนังสือพลังแห่งการปฏิเสธจะช่วยให้คุณลืมเรื่องลำบากใจ และช่วยฟื้นฟูความมั่นใจที่จะกล่าวคำว่า **“ไม่”** ด้วยวิธีการง่าย ๆ 3 ขั้นตอน ภายใต้กรอบความคิดใหม่ที่จะส่งผลให้การปฏิเสธเป็นผลในเชิงบวก เป็นการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับเจ้านาย ลูกน้อง เพื่อนร่วมงาน สมาชิกในครอบครัว หรือแม้แต่ตัวเอง ซึ่งวิธีง่าย ๆ 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนเตรียมตัว ขั้นตอนย่อปาก และขั้นตอนติดตามผล เช่น บอกกล่าวเรื่องที่ใช่ ชี้ชัดเรื่องที่ไม่ว่า เสนอทางเลือกที่ใช่ จริ่งจังกับเรื่องที่ไม่ว่า และบทสรุปใช่กับไม่

เนื้อหาในเล่มจะแนะนำให้คุณรู้จักใช้พลังแห่งการปฏิเสธเพื่อนำมาซึ่งผลลัพธ์ในเชิงบวก โดยใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย พร้อมทั้งมีตัวอย่างประกอบที่ทำให้เห็นภาพชัดเจน และสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี เชื่อว่าคงมีคนจำนวนไม่น้อยที่ต้องเผชิญกับสถานการณ์อึดอัดใจ เพื่อปฏิเสธอะไรบางอย่าง หลายครั้งต้องตกอยู่ในสถานการณ์ที่เรียกว่า “น้ำท่วมปาก หรือกลืนไม่เข้า คายไม่ออก” ที่เป็นเช่นนี้เพราะคุณปฏิเสธไม่เป็นและไม่รู้ว่าการปฏิเสธจะทำให้เกิดผลดีได้อย่างไร จากความเชื่อเก่า ๆ คนส่วนใหญ่มักพบว่าการปฏิเสธจะทำให้เกิดศัตรู แต่หนังสือเล่มนี้ช่วยให้คุณได้ หลังจากอ่านหนังสือเล่มนี้แล้ว การปฏิเสธหรือการเจรจาครั้งต่อ ๆ ไปของคุณจะเป็นต่อและได้เปรียบเสมอ คุณจะมีความมั่นใจในการแก้ไขสถานการณ์ขัดแย้งได้เป็นอย่างดี การปฏิเสธอาจกลายเป็นการสร้างมิตรภาพอันยาวนานและมั่นคงได้ การปฏิเสธต้องเป็นไปอย่างนุ่มนวลเพื่อให้มั่นใจว่าการปฏิเสธจะเต็มไปด้วยพลัง เพราะการกล่าวคำว่า **“ไม่”** ของเรายกนำไปสู่การกล่าวคำว่า **“ใช่”** ที่ยอดเยี่ยม หนังสือเล่มนี้จะช่วยบริหารความขัดแย้งให้จบลงด้วยดี

ประวัติผู้แต่ง

William Ury เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการเจรจาต่อรองชาวอเมริกัน จบปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยเยล ปริญญาโท และปริญญาเอก สาขามนุษยศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด เป็นนักมนุษยวิทยาที่ศึกษาเกี่ยวกับธรรมชาติและพฤติกรรมมนุษย์ เป็นผู้ที่มีผลงานในการสานสัมพันธ์ภาพ ไกล่เกลี่ยสงครามกลางเมืองในเวเนซุเอลา ตะวันออกกลาง และในหลายภูมิภาคทั่วโลก และเป็นนักเขียนหนังสือที่ขายดีที่ได้รับการต้อนรับจากผู้อ่านทั่วโลก เช่น เรื่อง Getting to You

ธรรม เตือนใจ

ความอยากเป็นต้นหาใช่หรือไม่ เช่น ความอยากมีสติ ความอยากรู้รูปนาม แล้วจะอย่างไร?

ควรรู้ลักษณะที่อยาก ถ้าความอยากกำลังปรากฏ แล้วแต่สภาพธรรมใดปรากฏก็เป็นของจริงทั้งนั้น ข้อสำคัญก็คือลักษณะของกุศลจิตและอกุศลจิตเกิดดับสลับกันรวดเร็วยากที่จะรู้ได้ เหมือนกับในขณะนี้ เห็น ไม่ใช่ ได้ยิน แต่เพราะเหตุว่าเกิดดับสลับกันอย่างรวดเร็ว จึงปรากฏเสมือนว่าทั้งกำลังเห็นและกำลังได้ยิน ฉะนั้น ลักษณะของกุศลและลักษณะของอกุศลก็เกิดดับสลับกันจนยากที่จะบอกได้ว่า ขณะใดเป็นกุศล ขณะใดเป็นอกุศล ถ้าปราศจากสติสัมปชัญญะ

เพราะฉะนั้น การรู้แจ้งสภาพธรรม นอกจากการฟังเข้าใจ การพิจารณาเข้าใจแล้ว ยังต้องสามารถประจักษ์ลักษณะของสภาพธรรมแต่ละอย่างตรงตามความเป็นจริงด้วย สติ และ สัมปชัญญะ

เพราะเหตุว่าโลกมูลจิตเป็นสภาพที่พอใจ ยินดี ต้องการ ซึ่งไม่ได้เป็นเพียงตัวหนังสือที่อยู่ในพระไตรปิฎก หรือไม่ได้อยู่ในอรรถกถาเล่มหนึ่งเล่มใด แต่อยู่ในขณะที่กำลังเห็น กำลังได้ยิน กำลังได้กลิ่น กำลังลิ้มรส กำลังกระทบสัมผัส กำลังคิดนึก เพราะฉะนั้น การที่จะรู้ลักษณะสภาพที่เป็นอกุศลซึ่งเกิดขึ้นเป็นประจำมากทีเดียวในวันหนึ่ง ๆ ต้องเพราะสติสัมปชัญญะเกิด และในวันหนึ่ง ๆ ถ้าจะมีกุศลจิตเกิดขึ้นก็อาจมีได้บ้าง เช่น ในขณะที่ให้ทาน รักษาศีล หรือขณะที่กำลังฟังธรรม

ผู้ที่จะเป็นพระอริยสาวกต้องเป็นผู้ตรง คือ ตรงเพราะสติเกิด จึงสามารถที่จะรู้ความต่างกันของกุศลจิตและอกุศลจิตซึ่งเกิดสลับกันได้ เช่น ในขณะที่กำลังนั่งที่นี้ จะมีใครกล่าวว่ามีกุศลจิตเกิดตลอดเวลาได้ไหม? ไม่ได้ เพราะเหตุว่าต้องมีความไม่พอใจนิด ๆ หน่อย ๆ เล็ก ๆ น้อย ๆ ทางกายบ้าง ทางหูบ้าง บางทีอาจเป็นเสียงอะไรสักชนิดเกิดสลับกันทำให้รู้สึกว่าจะไม่พอใจยินเสียงนั้น ในขณะที่นั้นก็เกิดอกุศลจิต

ถ้าไม่เข้าใจธรรมเลย เพียงแต่อยากที่จะถึงนิพพาน เป็นกุศลหรืออกุศล?

เป็นอกุศล เพราะเหตุว่าโลภะไม่เคยละทิ้งโอกาส แม้ชื่อก็ยังเป็นที่ต้องการของโลภะได้ เพียงได้ยินว่า นิพพาน ซึ่งดูเป็นของแปลก หรือคำว่า โลกุตตระ (พ้นจากโลก พ้นความเกิดดับ) ก็ปรารถนาเสียแล้ว โดยที่ยังไม่รู้ว่าเป็นลักษณะจริง ๆ ของนิพพานคืออะไร?

นิพพาน คือ ธรรมที่สามารถดับความยินดีพอใจ เพราะเหตุว่า (นิพพาน) ไม่ใช่สภาพธรรมที่เกิดขึ้น แต่ถ้าไม่ฟังก็อาจจะคิดว่านิพพานคงจะสบายกว่าโลกนี้ ก็อยากถึงนิพพาน ขณะนั้นก็ต้องเป็นโลภะ เพราะฉะนั้น ถ้าถามกันว่าใครอยากถึงนิพพาน แล้วก็จะเข้าใจว่าคนที่อยากถึงนิพพานเป็นกุศลย่อมไม่ได้ เพราะเหตุว่าต้องเป็นเรื่องที่ต้องมาจากความเข้าใจที่ถูกต้องจริง ๆ

คัดลอกจากหนังสือ “ธรรมาภิสมัย” 80 ประเด็นธรรมจากการบรรยายและสนทนาธรรมของท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์

ท่านสามารถเปิดอ่าน

สลด.สาร

ผ่านทาง website ของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี www.cabinet.thaigov.go.th

เจ้าของ : สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300

ที่ปรึกษา : เลขาธิการคณะรัฐมนตรี รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ปรึกษาประจำสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี และผู้อำนวยการสำนัก/กอง/ทุกท่าน

ผู้จัดทำ : คณะทำงานจัดทำ สลด.สาร (boca@soc.go.th)

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้ข้าราชการและลูกจ้างในสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีมีส่วนร่วมในการเผยแพร่ความรู้และรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานโดยรวมและเป็นการเผยแพร่ความรู้ข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้สนใจทั่วไปด้วย

พิมพ์ที่ : สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา ถนนสามเสน กรุงเทพฯ 10300 โทร. 0-2243-0611-3

รหัส : สปค.52/01-01